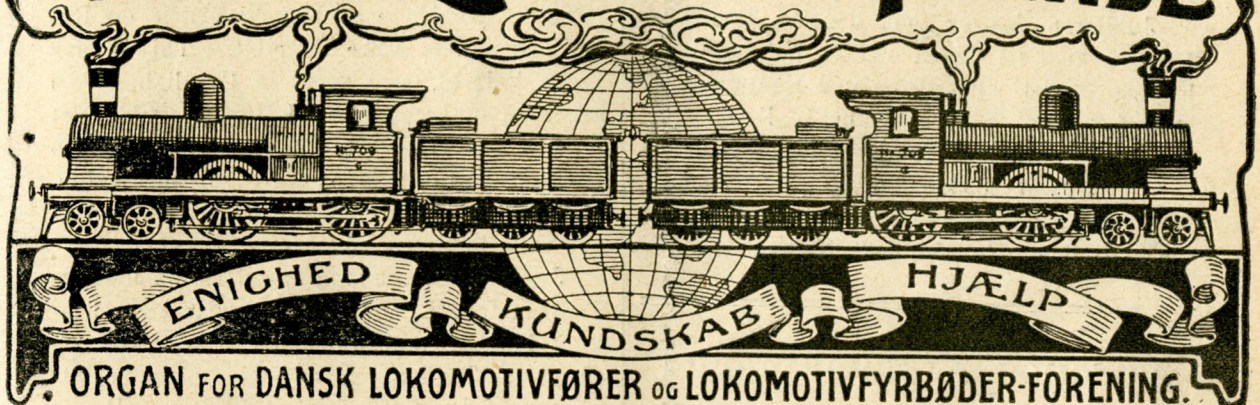

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

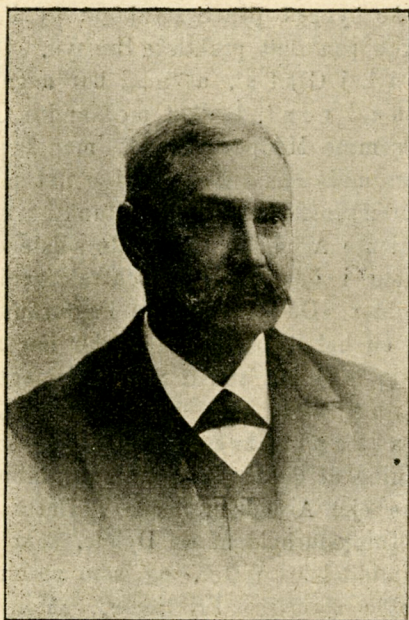
Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 7.

1. April 1907.

7. Aarg.

25 Aars Jubilæum.

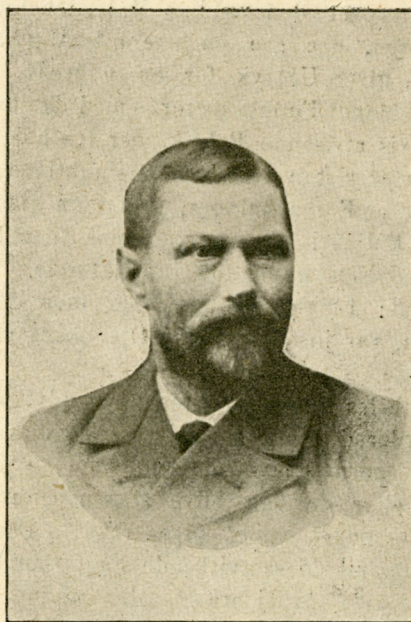
Lokomotivfører H. Kruuse.

En af vor Organisations tro Medlemmer, Lokomotivfører H. Kruuse, fejrer den 9. April sit 25 Aars Jubilæum. — Kruuse har stedse været en god Kammerat mod enhver, han er kommen i Berøring med i sit omflakkende Liv ved Banen, samt et støt og godt Medlem af vor Organisation fra dens Start.

Jubilaren blev ansat som Fyrbøder 9. April 1882 i Thisted, har senere været i Nyborg,

Aarhus og Nykøbing Mors, hvor han jo var ene om at repræsentere Maskinafdelingen. Kruuse forflyttedes til København den 1. Juni 1894 og forfremmedes til Fører 1. Nov. s. A.

Det glæder os her at kunne præsentere Jubilarens Billede for vore Læsere.

Lokomotivfører R. M. Petersen.

Ovenstaaende bringer vi et Billede af Lokomotivfører R. M. Petersen i Kallundborg i Anledning af, at han den 9. April 1907 kan

holde 25 Aars Jubilæum som Lokomotivmand, idet han blev ansat den 9. April 1832.

Jubilaren der er født den 16. December 1856 og kom til Banen den 20. Februar 1877, har stedse vist sig som en god Kammerat og et trofast Medlem af D. L. og L. F.

I sin nuværende Stilling er Jubilaren ansat den 1. Oktober 1894.

Vi tager Lejlighed til at bringe Jubilaren vor hjerteligste Tak for godt Kammeratskab.

Apropos Afstemningen!

Af Hr. Hans Poulsens Artikel i sidste Nr. af »Jernbanebladet« fremgik ikke, hvorledes Forf. følte overfor det Faktum, at der manglede nogle faa Stemmer i at tilvejebringe den Majoritet, der var sat som Betingelse for Dansk Jernbaneforbunds Indmeldelse under de samvirkende Fagforbund; Artiklen røbede ikke, om Forf. beklagede dette Faktum eller snarere glædede sig over det.

Det forekommer mig, at Resultatet af Afstemningen maa betegnes som i enhver Henseende glædeligt. Samtidig med, at man glæder sig over den vældige Majoritet for Indmeldelsen, der paa en overordentlig kraftig Maade giver Udtryk for en udbredt Misnøjelse blandt Funktionærerne med den tøvende og delvis afvisende Politik, der fra højere Instanser er vist overfor Jernbanefunktionærernes Ønsker og Forhaabninger, maa man glæde sig over, at Minoriteten var stærk nok til at hindre Indmeldelsen under de samvirkende. Dette Resultat: Ingen Indmeldelse, men lige paa Vippen, var just det, der i Øjeblikket var det heldigste.

Saaledes som Forholdene har udviklet sig, frembyder der sig to Veje for Jernbanefunktionærerne at gaa — de kan vælge mellem disse, eller de kan blive staaende, hvor de staar — noget andet gives ikke. Den ene Vej fører til de samvirkende Fagforbund, den organiserede Arbejderhær, den anden peger mod et Forbund af alle Statsfunktionærer — Ordet taget i videste Forstand — som delvis allerede er traadt ud i Livet og som netop i Øjeblikket synes at have Jordbund for en videre Udvikling. Vælges den første Vej, er jeg bange for, at det Arbejde, der er begyndt

for en Sammenslutning af Statsfunktionærerne, og som skulde bestaa sin Prøve under det fortsatte Arbejde med Kommissionen og Regeringen, vilde være forspildt. Thi at gaa begge Veje er, som sagt, en Umulighed — i alt Fald i Længden. I Praksis vilde det maaske nok vise sig, at de et Stykke løb jævnsides, benyttede saa at sige samme Planum, men før eller senere maatte de skilles, og Valget vilde foreligge.

Jeg forstaar saa inderlig vel, at en Mængde Jernbanefunktionærer ud fra en ganske ureflekteret Følelse, rent umiddelbart kan føle sig tiltalte af Tanken om en faglig Sammenslutning med Landets øvrige Arbejdere. De er udgaaede fra samme Samfundslag, de er økonomisk i lige høj Grad Proletarer, og de mødes i den samme Samfundsanskuelse. Det er en Selvfølge, at de standsbevidste indenfor begge Lejre gaar samme Vej paa Valgdagen.

Men et fagligt Organisationsfællesskab kan ikke bygges paa Stemninger og Følelser, men kun paa rent praktiske Hensyn. Det betinges i høj Grad af, at man har nogenlunde samme Front, hvilket med andre Ord vil sige: samme Modpart, og at man faglig set er nogenlunde ens stillede. Men netop her er der en Væsensforskel paa Statsfunktionæren og den private Arbejder. Naar de sidste organiserer sig i den mægtige Centralorganisation, der hedder »De samvirkende Fagforbund«, da er det en hel Samfundsmagt, der har mobiliseret sig mod en anden Samfundsmagt. Det er Arbejdet, der har samlet sig mod Privatkapitalen for at værges sig mod Udbytning af denne, som ifølge Samfundsforholdene ejer Arbejdsmidlerne. Dette er et Modsætningsforhold af en Dybde, som enhver rent umiddelbart fatter, og som absolut maa fremkalde alvorlige Friktioner. Men Statsfunktionærens Stilling er en hel anden. Her er det selve det offentlige, der ejer Arbejdsmidlerne. Ikke Privatkapitalen, men det offentlige er Køber af hans Arbejdsevne og Arbejdsvillie, og han har paataget sig et Hverv, som paahviler det offentlige i hele Samfundets Interesse. Her mangler det dybe, naturudsprungne Modsætningsforhold, som findes mellem Arbejdet og den udbytende Privatkapital.

At denne Væsensforskel paa Arbejdernes

Stilling indenfor de frie Erhverv og Statsfunktionærernes Stilling som en naturlig Konsekvens medfører, at de ej heller har det samme Valg af Midler, skal jeg kun rent parentesisk anføre. Det er de saakaldte »frie Arbejdes« naturlige Røt til enhver Tid at forholde Markedet saa megen Arbejds-kraft, som de maatte anse for tjenlig til Opnaaelsen af et tilsigtet Formaal. Det bliver en Sag mellem Arbejdere og Arbejdskøbere og vedrører kun Samfundet indirekte. Anderledes stiller Sagen sig for Statsfunktionærerne, thi hvis de indlader sig paa et lignende Forhold, da hindrer de det offentlige i at varetage dets samfundsmæssige Pligter. De bærer Vaaben direkte mod det Samfund, hvoraf de selv har til Pligt at være gode Medlemmer. Heraf følger, at Statsfunktionærerne maa vælge andre Midler. De maa paavirke Statens Repræsentanter ad Overbevisningens Vej og ved den stille Magt, der ligger i, at de staar samlede uden Slinger.

Et fagligt Organisation-fællesskab mellem Statsfunktionærer og Landets øvrige Arbejdere er altsaa i Henhold til det foran udviklede — hvor tiltalende det end ellers kan forekomme Følelsen — en Mesalliance, en Omgængelse mod Naturen. Et Forbund mellem alle Statsfunktionærer, taget i videste Forstand, er en langt naturligere Vej. At de ikke økonomisk er ens stillede, at der er baade saakaldte »Overklasser« og »Underklasser« indenfor Sammenslutningen, gør ikke denne mindre naturlig. Her er kun Tale om en Grads forskel — faglig set er deres Stilling ganske den samme: de er alle Lønarbejdere, de er alle afhængige, og afhængige af den samme Arbejdsgiver. Deres Interesser er følgende ens.

Og hvad dette med Klasseforskellen iøvrigt angaar, da er det jo ikke indenfor Statsfunktionærernes Enklave, at den sociale Kamp for lige økonomiske Vilkaar og Ophævelse af Standsforskellen skal udkæmpes. Den skal udkæmpes i selve Samfundet, og de Anskuelser, som til enhver Tid raader i dette, vil avtomatisk præge Statsfunktionærernes indbyrdes økonomiske og sociale Stilling.

En faglig Sammenslutning mellem alle standsbevidste Statsfunktionærer er derfor — uanset økonomiske og sociale Ulig-

heder — baade mulig og attraaværdig. Afstemningens Resultat har lettet en saadan.

Citoyen.

* * *

I Tilslutning til Artiklen i forrige Numer over samme Emne, tillader vi os at optrykke ovenstaaende Artikel efter »Jernbanebladet« for 24. Marts, da Tanken tiltaler os og sikkert Fløitallet af vore Medlemmer. Dog maa — efter vort Skøn — Sagen ikke forhastes og dermed forkludres, thi en Sammenslutning i den Aand, det saakaldte Lønningsudvalg blev dannet, vil være uigennemførlig. Rød.

Karnevalet i København.

Lørdag den 9. Marts afholdt Medlemmerne i de københavnske Afdelinger deres store aarlige Karneval.

Forud for Karnevalet var der af Medlemmerne i Festudvalget udfoldet et energisk Arbejde for at faa en stor og glimrende Fest ført igennem, som kunde staa sin Prøve i dette Aar. Det er ganske naturligt, at Udvalget var spændt paa Udfaldet under den nuværende Situation, og med dette for Øje arbejdedes der med en enestaaende Udholdenhed og Energi. Alt, hvad Programmet bød paa af Underholdning, udførtes af Udvalgets Medlemmer samt Medlemmerne Larsen, Hælmer, C. Andersen, Thinesen og C. Larsen, der beredvillig ofrede deres Fritid for at støtte os i Arbejdet for den Fest, som Lørdagen den 9. Marts absolut blev Favoriten af de Fester, vi endnu har haft indenfor de københavnske Afdelinger.

Der blev til Underholdning opført Pantomimen »En Barberstue for 100 Aar siden«, og denne gennemførtes med udmærket Held; alle Rollehavende gik paa med et Humør, der skaffede dem en udmærket Sukces. At fremhæve enkelte Personer i Pantomimen vil være uretfærdig, thi alle fortjener Ros for deres udmærkede Præstationer; dog fortjener Nege- ren (Hr. Kassinger) personlig at nævnes; det, han præsterede i denne Rolle, var ligefrem fænomenalt. Pantomimen var iscenesat af Lokomotivfyrb. Florentz, der fortjener særlig Tak for dette.

Næste Underholdning var en Zigøjnerhøv-

ding med sin originale Spillekasse (en Lirekasse) og sin dresserede Abe. At dette Numer ligeledes vandt fuld Anerkendelse, mærkedes snart; særlig lagdes Mærke til de forskellige Stykker, der spilledes paa Kassen, f. Eks. »Anmassende Kake Walk«, den kendte Vals »O, min Væltepeter«, separat Hopsa, samt Ouverturen »Bittemand i Knibe« o. s. v. Numeret udførtes af Lokfyrb. C. Thomsen, der var en aldeles glimrende Høvding med et sikkert Tag paa at dreje Svinget paa Spillekassen, og Lokfyrb. Kassinger, der i dette ligeledes vandt sig mange Venner. Disse kvitterede for Numeret ved at lægge mange Klinker i den medfølgende Pengebøsse.

Sidste Numer var en Parodi paa Boksning, der ligeledes udførtes til stor Morskab for alle — Efter dette Programmets sidste Attraktion tildeltes der den smukkeste Damemaske og den mest komiske Herremaske hver en lille Erindring om vort Karneval, henholdsvis en smuk Blomsterbuket og en Medaille. For Damens Vedkommende var det Lokomotivfører L. Mortensens Datter, der bar Prisen hjem. Frk. Mortensens smagfulde hvide Dragt præsenterede sig som et fælles og samlet Symbol paa D. L. og L. F. samt Dansk Lokomotiv-Tidende. Kjolen var overalt belagt med Insigniet af Dansk Lokomotiv-Tidende, ligesom den tilhørende Barret skraas over Panden var belagt med Insigniet. Frk. Mortensen bar hertil et nydeligt hvidt Banner, hvis Top var Insigniet, udskåret og gennembrudt i tykt Pap, hvilende paa mørkerød Band. Øverst paa Banneret stod Bogstaverne D. L. og L. F., derunder en Række af Insigniet og endelig nederst vor Organisations Motto: »Enighed, Kundskab og Hjælp«.

For Herremaskens Vedkommende var det en Hr. Jakobsen (forestillende Tuborgflasken), der bar Prisen hjem. Overalt var Dragten belagt med forskellige Kulører i Tuborgetiketter, ordnede i Figurer.

Naar Personerne i de forskellige Roller gjorde saa stor Lykke, da skyldtes dette i væsentlig Grad Sminkøren, der med stor Interesse satte sig ind i de Masker, der var nødvendig for et godt Resultat. Sminkøren, Hr. Hoffgaard Jensen (en Svoger til Lokf. Vilhelm Jespersen) fortjener for sit Arbejde en hjertelig Tak.

Der kunde være god Grund til at nævne mange af Deltagerne for deres gode og smukke Masker — ganske udmærket var Lokfyrb. Thinesen som Bondemand og Lokf. Rasmussen som rejsende Svend —, men det vil dog føre for vidt at gaa i Enkeltheder.

Efter Demaskeringen holdtes Pausse, hvor man styrkede sig til det fortsatte Bal, der først sluttede Kl. 5 Morgen. Der var over Ballet Liv og Lystighed, og fra alle Sider ønskedes, at der vilde blive flere Fester lig denne, thi alle morede sig, baade Gamle og Unge. Det var ikke faa Gange i Løbet af Natten, at Festudvalget modtog Anerkendelse for deres Arrangement.

Naar denne Fest forløb med saa stort Held, da skyldes dette i væsentlig Grad ogsaa d'Hrr. Lokomotivmester Cordsen paa Gb. og Lokomotivformand Clausen paa H., idet d'Hrr. paa alle Maader stillede sig velvillige ved at give saa mange af vore Medlemmer fri, som det paa nogen Maade var muligt for Tjenestens Udførelse. Der rettes herfor en Tak til d'Hrr. for deres Opmærksomhed mod vor Forenings Medlemmer. Lokomotivformand Clausen og Hustru deltog ligeledes i Festen.

Vi skylder ogsaa de af vore Medlemmer, som i denne Anledning maatte udføre ekstra Tjeneste, vor Tak, thi ogsaa disse har bidraget meget til det gode Resultat.

G. O. F. Lund.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Slagelse Afdeling.

Til Afdelingsbestyrelse er valgt:

Formand: Lokomotivfyrbøder C. Hansen.

Kasserer: Lokomotivfyrbøder C. Jørgensen (genvalgt).

Revisorer: Lokomotivfører A. Jensen og Lokomotivfyrbøder P. Olsen.

Til Festudvalg valgtes Lokomotivfyrbøderne C. Hansen og H. Jakobsen.

Roskilde Afdeling.

Til Afdelingsbestyrelse for 1907 er valgt:

Formand: Lokomotivfører Alfred Petersen.

Kasserer: Lokomotivfører N. Christensen.

Repræsentant: Lokomotivfyrbøder C. Klem.

Revisorer: Lokomotivfører S. Jensen og Lokomotivfyrbøder Chr. Jensen.

Delegerede: Formanden og Lokomotivfyrbøder C. Jørgensen.

Afdelingen har optaget pensioneret Lokomotivfører H. C. Andersen som Æresmedlem af Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forenings Roskilde Afdeling.

Nykøbing F. Afdeling.

Nykøbing F. Afdeling afholdt Generalforsamling den 7. Februar i Orehoved med følgende Dagsorden:

Regnskabet fremlægges.
Forhandlingsprotokollen.
Valg af Bestyrelse.
Eventuelt.

Formanden, Lokf. Jørgensen, bød de Tilstedeværende Velkommen, hvorefter han paa Sekretærens Vegne oplæste Forhandlingsprotokollen, som godkendtes.

Regnskabet fremlagdes af Kassereren og godkendtes.

Formanden foreslog, at Bestyrelsesvalget foretoges ved skriftlig Afstemning i Lighed med tidligere Valg, hvilket vedtoges. Resultatet af Afstemningen blev følgende:

Formand: Lokf. Jørgensen, Ge. (Genvalg).
Kasserer: Fyrb. Stengaard, Ge. (Genvalg).
Repræsentant: Fyrb. Julius Jensen, Ge.
Revisorer: Lokf. Bertelsen og Fyrb. Tørngren, Ge. Suppleant: Lokf. Christensen, Ge.
Delegeret: Lokf. A. Madsen, Ms.

N. Jørgensen,
Afdelingsformand.

Variete „National“, Fredericia.

Anden Paaskedag den 1ste April aabnede »National«s Variete i Fredericia sine gæstfrie Porte under den ny Direktør Hr. O. Hansens Ledelse.

Hr. O. Hansen har bibeholdt den gamle Tradition at tilstaa Medlemmer af D. L. og L. F. fra hele Landet gratis Adgang til Varieteen paa alle Søgnedage. Billetter kan erholdes hos nærværende Blads Redaktør.

Ny Artister hver 14de Dag.

Sæsonen begyndte med følgende Program:

1ste Afdeling.

1. Sousa: »The Man behind the Gun«, Marsch.
2. Ascher: Royal-Ouverture.
3. Albert Petersen: »La petite umocence«, Mazurka.
4. Frk. Gretchen Ewers, Soubrette.
5. Hoellaender: »Schaukel-Lied« af »Metropol«.
6. Axel Frische, Skuespiller.
7. H. Hass: »Dovregubben« (Solo for Kornet).
8. La bella Camilia, Kreolerinde, Sang og Dans.
9. Felthusen: Cirkus-Galop.
10. Hr. og Fru Hermann, Duettister.

2den Afdeling:

11. Max Riese: Hell Dig! Marsch.
12. Seymour & Alva, Ekvilibrist-Akrobater.
13. Meyddelton: »The Phantom Brigade«.
14. Frk. Gretchen Ewers, Soubrette.
15. C. Hansen: Etablissement »National« Tappestreg.
16. Axel Frische, Konference i jydsk Mundart.
17. Holzmann: Sølvbryllups-Polka.
18. La bella Camilia, Sang og Dans.
19. Hr. og Fru Hermann, Duettister.
20. Slut-Galop.

Af Programmet fremhæves:

Seymour & Alva, der som Akvilibrist-Akrobater er noget af det bedste, vi har set. De to dygtige Artister er i Besiddelse af en Styrke og Smidighed, der virkelig imponerer.

Axel Frische giver foruden lette og kendte Ting en Konference i jydsk Mundart, der vækker stormende Bifald, som den ærlig fortjener, særlig for den troværdige jydsk Dialekt.

Hr. og Fru Hermann byder paa fikse Smaastykker, der udføres meget kvikt og sætter Publikumernes Lattermuskler i Bevægelse.

Frk. Ewers foredrager sine Sange paa en kvik og fornøjelig Maade.

La bella Camilia har en kraftig Stemme og fikse Dragter, men den Maade, hun bevæger sig over Scenen paa, forekommer os mere typisk for Negerinden end for Kreolerinden.

Alt i alt et fikst Program, som vi vil anbefale vore Medlemmer at tage i Øjsyn.

Etablissementet, der for en Del er nymon-

teret, er saabent som Variete Mandag, Onsdag, Fredag og Søndag. — Tirsdag, Torsdag og Lørdag vil der i Lokalerne blive givet gratis Koncerter fra 1. Maj.

Spørgsmaal og Svar.

- Sp. 1. Gives der nogen Bestemmelse, som siger, at Rangerpladser skal besættes af Lokomotivfyrbødere i den Kreds, hvorunder disse hører.
- 2. I det Tilfælde, at saadan Bestemmelse findes, vil der saa ikke blive dispenseret herfra for Lokfrb., hvis Ansøgning om en Rangerplads fra en Kreds til en anden er ældre end denne.

W.

- Sv. ad 1. Nej, en saadan Bestemmelse findes ikke, men hvor der findes en kvalificeret Ansøger med samme Anciennitet i den Kreds, hvor Rangerpladsen skal besættes, bliver denne vel som Regel foretrukket.
- ad. 2. Bortfalder ved Sv. 1.

Et nyt Kæmpelokomotiv for bayerske Statsbaner.

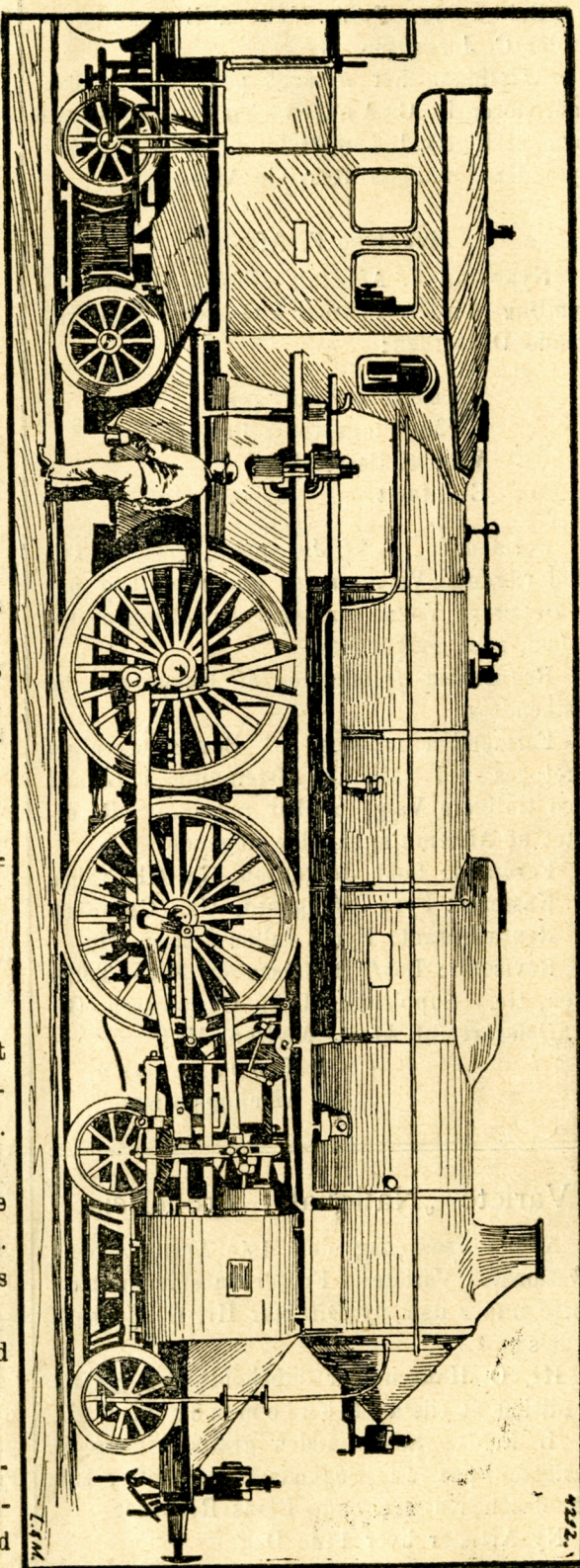
Paa Nürnberg Jubilæumsudstilling var blandt andre Seværdigheder udstillet et Kæmpelokomotiv fra det berømte Maskinfirma J. A. Maffej i München.

Lokomotivet skal kontraktmæssig kunne fremføre Tog med en Hastighed af 150 Km. i Timen. Det vejer foruden Tender 82 Tons og maaler 14 Meter.

Tenderen, der rummer 26,000 Liter Vand og tager 7000 Tons Kul, vejer 54 Tons.

Drivhjulenes Diameter er 2,20 Meter.

Man faar et godt Indtryk af dette Lokomotivs kæmpemæssige Dimensioner ved at betragte Forholdet mellem dette og den ved Siden staaende Arbejder.

Nyt Tvillinglokomotiv for Karlskrona-Wexiø Jernbane.

Hosstaaende bringer vi et Billede af et 6-koblet Lokomotiv, der er leveret af Nydquist og Holm til Karlskrona-Wexiø Jernbane.

Lokomotivet er forsynet med Schmidts Overheder (tidligere beskrevet her i Bladet) og, som det vil ses af Illustrationen, med udvendige Cylindre og en 2-hjulet Boggie af Adamsens kombinerede Type.

Som man ligeledes vil se, er Tenderen forsynet med en Skærm med Udkigsrunder, og Sandkassen er anbragt oven paa Kedlen. Endvidere er Dørpladen forsynet med en Studs til Fastskruning af en Vandslange, tre Fremskridt, som vi fuldstændig savner herhjemme paa vore nyere Lokomotivtyper.

Vis ham Papirerne!

Følgende Historie berettes fra et større Baneanlæg.

En Landmand saa med Forargelse og Græmmelse, hvorledes en ved Anlægget ansat Ingeniør hensynsløst travede hen over hans nysaaede Marker.

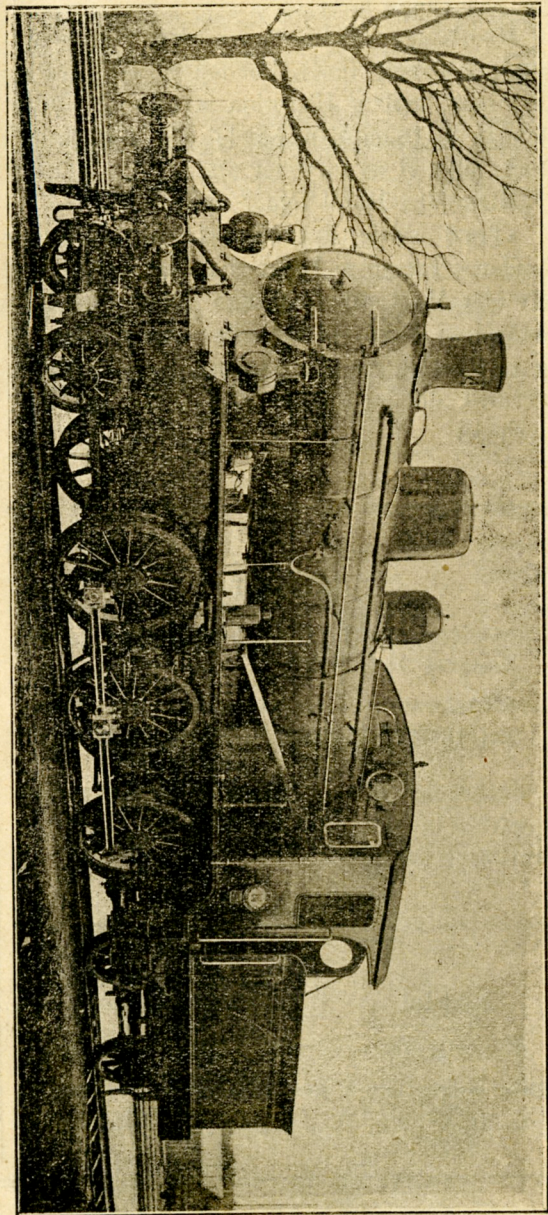
En Dag, da Ingeniøren atter traskede om i hans Udsæd, gik Bonden hen til ham og forestillede ham det urigtige i hans Fremfærd, men alt, hvad Landmanden fik for sin høflige Forestilling, var et barsk »Pas dig selv, Bonde, jeg færdes, hvor det passer mig. Her ser du min Legitimation, der giver mig Ret til at færdes overalt paa Markerne!«

Bonden gik ærgerlig hjemover, arrig over en saadan smaalig holdende sig til Legitimationens Bogstav og pønsede paa Hævn.

Nogle Dage senere, da Bonden atter saa Ingeniøren træde al sund Fornuft og hans Udsæd under Fødder, fandt han paa Raad. Nede paa Engen havde han en menneskefjendsk Tyr tøjret; denne løste han, og aldrig saa snart følte Tyren sig fri, før den i vild Flugt tog Vejen over Markerne, hvor den fik Øje

paa Ingeniøren. Dette opvakte dens Raseri, og med løftet Hale og sænkede Horn fo'r den frem mod denne Ingeniør, der straks saa Farens hele Rækkevidde og reddede sig ved at entre op i et nærstaaende Træ.

Her fik Ingeniøren Lov til at sidde baade

længe og godt, thi Tyren holdt trolig Vagt nedenfor, af og til udstødende nogle ildevars-lende Brøl.

Paa Ingeniørens stedse højere Raab kom Landmanden tilsidst til Stede, og Ingeniøren

befalede ham i en streng Tone at føre Tyren bort, saaledes at han kunde komme ned af Træet.

Da krusede et bredt Grin vor Landmands Læber, og paa sit brede Bondemaal udbød han:

»Vis Bæstiet din Legitimation, saa la'r han dig nok slippe forbi!«

Hvorlænge Ingeniøren maatte blive sidende i Træet, inden Bonden forbarmede sig over ham, melder Historien intet om, men at Bonden i Fremtiden havde sin Sædejord i Fred, føler vi os forvisset om.

Historiens Moral ligger nær:

»Træd aldrig din Næstes Velfærd under Fødder. Tramp ej hensynsløs paa det, du ej selv ejer Magt til at bringe frem; thi Gengældelsens Time vil før eller senere slaa, og da vil Bæstiet glo uforstaaende paa det Papir, hvormed du legitimerer dig i din indbildte Storhed.«

Adresser.

Formanden: Lokf. Chr. Christensen, Jernbanevej 31¹, Esbjerg.

Hovedkassereren: Lokf. O. Larsen, Svanholmsvej 16³ tv., København V.

Fremtidig vil alt Bladet vedrørende være at adressere til Redaktionen, Lokf. L. Mauritzen, Fredericia.

Meddelelse til Afdelingerne.

Ærede Afdelingsformænd bedes omgaaende tilstille Redaktionen Meddelelse om, hvormange Blade Afdelingen skal bruge fra 1. Maj d. A.

Det bringes i Erindring, at samtlige Foresatte ved de respektive Afdelinger erholder et Eksempplar.

Meddelelse fra Hovedkassereren.

Ærede Afdelingskasserere bedes snarest indsende særskilt Regning til Hovedkassereren paa købte Tillægsbilletter for Hjemrejsen fra Generalforsamlingen.

København, d. 1. April 1907.

Hovedkassereren.

PERSONALIA.

Forflyttede er:

1.—5. 07.

Lokomotivfyrbøderne:

Nr. 20 H. A. R. Folkenberg,

» 263 H. I. V. Hansen,

» 421 E. M. Petersen,

» 453 I. I. Rasmussen,

alle fra København H. til København G

Afskeditet er:

30.—6. 07.

Lokomotivfører Nr. 83 M. Petersen, Helsingør, paa Grund af Svagelighed og med Pension.

Død:

19—3. 07.

Lokomotivfyrbøder Nr. 171 N. G. Thorngaard, Nyborg.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Abonnementsprisen er 1 Kr. halvaarlig. Avertissementsprisen er paa Omslagets 1ste Side 15 Ø. og paa Omslagets andre Sider 12 Ø. pr. mm. Plads i Spaltebredde halvaarlig. Spaltebredden er 58 mm.

Samtlige paa Omslaget tegnede Annoncer ere staaende mindst $\frac{1}{2}$ Aar. I Slutningen af Teksten optages Annoncer til en Pris af 10 Øre pr. Petitlinie eller dens Plads, med Fradrag af 20 pCt. for staaende Annoncer.

Ekspedition: Lokomotivfyrbøder M. F. Møller, Fynsgade 36¹, Fredericia.